

تجزیه پایداری و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط بر عملکرد دانه لاین‌های امیدبخش اصلاحی برنج (*Oryza sativa* L.)

Stability analysis and genotype $\times$ environment interaction for grain yield of rice (*Oryza sativa* L.) promising breeding lines

علی مومنی^۱، علی محدثی^۲، مهرداد عموقلی طبری^۳، فاطمه توسلی لاریجانی^۴ و وحید خسروی^۵

چکیده

مومنی، ع.، ع. محدثی، م. عموقلی طبری، ف. توسلی لاریجانی و و. خسروی. ۱۳۹۷. تجزیه پایداری و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط بر عملکرد دانه لاین‌های امیدبخش اصلاحی برنج (*Oryza sativa* L.). مجله علوم زراعی ایران. ۲۰(۴): ۳۴۳-۳۲۹.

بهبود صفات و ویژگی‌های ارقام بومی و اصلاح شده برنج ایرانی از مهم‌ترین برنامه‌های تحقیقاتی برنج در کشور محسوب می‌شود. در همین ارتباط تعداد هفت لاین خالص اصلاحی منتخب برنج در سه سال (۱۳۹۳ تا ۱۳۹۵) و چهار منطقه تنکابن، آمل، بابل و بهشهر در استان مازندران از نظر پایداری عملکرد و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تفاوت بین ژنوتیپ‌ها از نظر اغلب صفات از جمله ارتفاع بوته، تعداد خوشه در بوته، تعداد دانه پر در خوشه و عملکرد دانه در اغلب محیط‌ها معنی‌دار بودند. لاین G1 (AN74؛ حاصل از تلاقی نعمت/علی کاظمی)، بطور معنی‌داری زودرس‌تر از سایر لاین‌های امیدبخش بود و با رقم زودرس طارم محلی در یک گروه قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر سال، اثر متقابل سال در مکان، ژنوتیپ در مکان و سال در مکان در ژنوتیپ بر عملکرد لاین‌های مورد ارزیابی معنی‌دار بود. نتایج تجزیه پایداری عملکرد ژنوتیپ‌ها نشان داد که لاین G1 (AN74)، با شیب خط رگرسیونی غیرمعنی‌دار ($bi=0/62$) و میانگین عملکرد ۶۵۰۰ کیلوگرم در هکتار، دارای پایداری اختصاصی برای مناطق مرکزی مازندران بود. لاین G7 (TS84)، با شیب خط رگرسیونی غیرمعنی‌دار ($0/89$) و عملکرد دانه ۸۰۸۹ کیلوگرم در هکتار، از پایداری عمومی بالایی برخوردار بود. تجزیه اثر متقابل ژنوتیپ در محیط به روش امی (AMMI) نشان داد که تنها مولفه‌های اثر متقابل اول و دوم بر عملکرد دانه معنی‌دار بودند و به ترتیب ۳۶/۸ و ۲۶/۱ درصد از تغییرات اثر متقابل ژنوتیپ در محیط بر عملکرد دانه را توجیه کردند. نتایج نشان داد که لاین زودرس و پاکوتاه G1 (AN74) با میانگین عملکرد ۶۵۰۰ کیلوگرم در هکتار دارای پایداری مناسبی در مناطق مرکزی مازندران (آمل و بابل) و لاین متوسط‌درس و پاکوتاه G7 (TS84؛ حاصل از تلاقی SHZ2/طارم محلی) با میانگین عملکرد ۸۰۸۹ کیلوگرم در هکتار در اغلب محیط‌ها دارای پایداری بالاتر و نوسان عملکردی کمتری نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها بود. لاین G1 (AN74؛ حاصل از تلاقی نعمت/علی کاظمی) دارای کوتاه‌ترین ارتفاع بوته ($85/7$ سانتی‌متر) و زودرس‌ترین لاین (۹۷ روز از بدرپاشی در خزانه تا برداشت) بود. بدین جهت، دو لاین AN74 و TS84 به عنوان ژنوتیپ‌های مناسب جهت ادامه بررسی در آزمایشات تحقیقی ترویجی و ارزیابی‌های به زراعی قابل توصیه هستند.

واژه‌های کلیدی: برنج، تجزیه واریانس مرکب، پایداری عملکرد، رگرسیون و لاین امیدبخش.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۴/۰۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۱۰
این مقاله مستخرج از پروژه تحقیقاتی شماره ۹۳۱۳۲-۰۴-۰۴-۲ مصوب موسسه تحقیقات برنج کشور می‌باشد.
۱- دانشیار موسسه تحقیقات برنج کشور - معاونت مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی. (مکاتبه کننده) (پست الکترونیک: amoumeni@areeo.ac.ir)
۲- محقق موسسه تحقیقات برنج کشور - معاونت مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.
۳- استادیار موسسه تحقیقات برنج کشور - معاونت مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.
۴- محقق موسسه تحقیقات برنج کشور - معاونت مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.
۵- مربی موسسه تحقیقات برنج کشور - معاونت مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.

مقدمه

برنج بعد از گندم دومین محصول مهم زراعی در تامین غذای مردم ایران محسوب می شود که سطح زیر کشت آن حدود ۵۳۰ هزار هکتار برآورد می شود. میزان تولید برنج در کشور در طی پنجاه سال اخیر و پس از شروع برنامه های تحقیقاتی برنج که با معرفی ارقام پرمحصول و توسعه مدیریت های مناسب زراعی همراه بوده است، به بیش از دو برابر رسیده است (Anonymous, 2015). اصلاح و معرفی ارقام جدید برنج جهت بهبود ویژگی های آن در دنیا از سابقه نسبتاً طولانی برخوردار است و قدمت جهانی تحقیقات در زمینه اصلاح و معرفی ارقام جدید برنج با هدف افزایش تولید، به بیش از ۷۰ سال می رسد، به طوری که با معرفی اولین رقم اصلاح شده در موسسه بین المللی تحقیقات برنج (IRRI) بنام IR8، انقلابی در زمینه افزایش تولید برنج در جهان به وقوع پیوست که بنام انقلاب سبز نامیده شد (Hazell, 2009). با اجرای برنامه های اصلاحی مختلف، ارقام برنج پاکوتاه و پرمحصول بسیار زیادی در کشورهای مختلف مانند ژاپن، چین (Wang et al., 2005)، هند و سایر کشورها و همچنین آفریقا (Anonymous, 2002) معرفی شدند.

عملکرد ارقام و لاین های برنج اغلب تحت تأثیر محیط قرار می گیرد (Mostafavi et al., 2014)، بنابراین ارزیابی ژنوتیپ های امیدبخش و اصلاحی در چند مکان و در چند سال روش مناسبی جهت شناسایی پایداری عمومی و اختصاصی عملکرد ژنوتیپ های مورد بررسی خواهد بود (Yan et al., 2000; Akcura et al., 2006). تجزیه های سازگاری عملکرد در آزمایشات مقایسه ای در چند محیط در دهه های اخیر به طور گسترده ای مورد استفاده قرار گرفته است (Kang, 1988). برای معرفی یک رقم، عملکرد دانه به تنهایی معیار مناسبی برای انتخاب نبوده و تخمین درجه سازگاری و ثبات عملکرد، معیارهای مطمئن تری هستند. مدل های مختلفی جهت تفسیر اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط توسعه

داده شدند، از جمله این روش ها می توان مدل اثر متقابل ژنوتیپ در چند محیط با استفاده از روش های چندمتغیره، از جمله مدل اثرات اصلی افزایشی و اثر متقابل ضرب پذیر (Additive Main effects and Multiplicative Interaction; AMMI) را نام برد (Gauch and Zobel, 1996). در طی سال های متعددی اجرای برنامه های اصلاحی و معرفی ارقام برنج، آزمایش های مختلف سازگاری و ارزیابی اثر متقابل ژنوتیپ در محیط انجام شده است. نتایج یک آزمایش سازگاری و پایداری عملکرد روی ۱۴ لاین امیدبخش همراه با یک رقم برنج NERICA (New Rice for Africa)، در سه مکان و دو سال نشان داد که اثرات محیط، ژنوتیپ و ژنوتیپ در محیط معنی دار بود و در تجزیه پایداری ژنوتیپ ها با روش AMMI، اثرات اصلی افزایشی و اثرات متقابل از طریق دو مولفه اصلی، معنی دار گزارش شدند (Seyou et al., 2016). همچنین نتایج ارزیابی پایداری ۲۲ لاین پیشرفته اصلاحی برنج در هند نشان داد که اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط معنی دار بوده و تعدادی از لاین ها با پایداری عمومی و تعدادی با پایداری اختصاصی برای مناطق مختلف شناسایی شدند (Rashmi et al., 2017).

در ایران فعالیت های اصلاح برنج و معرفی ارقام جدید با تاسیس ایستگاه های تحقیقاتی برنج در استان های گیلان و مازندران در رشت و آمل در سال ۱۳۳۹ شروع شد و از آن زمان تاکنون بیش از ۵۰ رقم برنج اصلاح و یا معرفی شده اند (Alinia et al., 2015). بررسی روند معرفی ارقام برنج در ایران، نشان می دهد که اغلب ارقام معرفی شده از ابتدا تاکنون از لحاظ کیفیت پخت مطلوب تر و عملکرد دانه آنها نیز بیشتر شده است. در رابطه با ارزیابی سازگاری ژنوتیپ های برنج، آزمایش های متعددی در سال های مختلف انجام شده و کلیه ارقام معرفی شده در کشور از این آزمایش ها حاصل شده اند. رحیم سروش و همکاران

(Rahim-Sorouh *et al.*, 2007) با ارزیابی پایداری عملکرد و صفات زراعی و کیفیت دانه در هشت ژنوتیپ برنج در سه منطقه گیلان گزارش نمودند که بین ژنوتیپ‌ها از نظر توان تولید محصول تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای وجود داشت. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثرات ساده ژنوتیپ و مکان معنی‌دار بودند که نشان دهنده تفاوت بین ژنوتیپ‌های برنج و تفاوت بین مکان‌ها بود و میانگین عملکرد دانه لاین‌ها ۵/۱ تا ۵/۳ تن در هکتار، حدود یک تن بیشتر از رقم اصلاح شده خزر (شاهد) بود. نتایج آزمایشی دیگر با ۱۰ لاین امیدبخش برنج در سه منطقه استان مازندران (تنکابن، آمل و ساری) نشان دهنده همگنی واریانس‌ها و امکان تجزیه واریانس مرکب و تجزیه پایداری بود. بر اساس تجزیه رگرسیونی مشخص شد که یک لاین با کد A5455 دارای بالاترین سازگاری و پایداری عملکرد در مناطق ذکر شده بود (Sedghi-Azar *et al.*, 2008). محدثی و همکاران (Mohaddesi *et al.*, 2013) در آزمایشی به منظور مطالعه وضعیت هشت ژنوتیپ برنج در مناطق مختلف استان مازندران گزارش نمودند که دو لاین اصلاحی خالص ۴ و ۷ دارای وضعیت بهتری از نظر عملکرد در مناطق مختلف استان بودند. در آزمایشی روی هفت لاین امیدبخش همراه با دو شاهد شیرودی و لاین ۸۴۳ (جمعا ۹ ژنوتیپ) طی سه سال در سه منطقه مازندران، یکنواختی واریانس خطای آزمایشات مشاهده شد و نتایج تجزیه مرکب نیز نشان دهنده وجود اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط بود. تجزیه و تحلیل به روش AMMI نیز نشان دهنده معنی‌داری دو مولفه اصلی بود و چهار ژنوتیپ دارای بالاترین عملکرد دانه و پایداری بودند (Sharifi *et al.*, 2017).

با توجه به رویکرد مصرف کنندگان و استقبال بازار از ارقام دانه بلند کیفی و تمایل کشاورزان به تولید محصول بیشتر با هزینه کمتر و در زمان کوتاه‌تر و همچنین نیاز کمتر به عملیات داشت و همچنین

زودرسی به منظور اجتناب از خسارات بارندگی‌های زمان خوشه‌دهی و رسیدگی (انتهای فصل) و علاقه کشاورزان به کشت مجدد و یا محصول دوم در سال‌های اخیر، جهت گیری برنامه‌های اصلاح ارقام برنج ایرانی بر این اهداف استوار گردیده است. از این‌رو لاین‌های مورد استفاده در آزمایش حاضر از تلاقی‌های انجام شده بین ارقام پرمحصول و محلی و یا ژنوتیپ‌های خارجی، بعد از ارزیابی مشاهده‌ای و آزمون‌های تکمیلی اولیه، انتخاب شدند. مقایسه مقدماتی و انتخاب لاین‌های خالص برتر حاصل از برنامه‌های اصلاحی در سال ۱۳۹۱ انجام شد و طی آن از بین ۴۵ لاین اصلاحی برنج، تعداد ۱۱ لاین برتر که دارای عملکرد بالاتری از ژنوتیپ‌های والدینی بودند و ویژگی‌های زراعی، کیفیت پخت و فیزیکی دانه مطلوبی داشتند، جهت مقایسه بیشتر در قالب آزمایش‌های پیشرفته‌تر و تکراردار انتخاب شدند (Moumeni *et al.*, 2014). این لاین‌ها در سال ۱۳۹۲ همراه با ژنوتیپ‌های والدینی و شاهد استاندارد کشوری مورد مقایسه قرار گرفتند و هفت لاین برتر انتخاب شدند. از این‌رو این آزمایش با هدف ارزیابی سازگاری روی هفت لاین خالص اصلاحی منتخب حاصل از برنامه‌های اصلاحی ارقام برنج اجرا شد تا ژنوتیپ‌های برتر، پایدار و مطلوب برای آزمایش‌های مدیریت زراعی و معرفی رقم شناسایی شوند.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی مورد استفاده در این تحقیق شامل هفت لاین منتخب اصلاحی حاصل از برنامه‌های اصلاحی بود (جدول ۱) که برای ارزیابی سازگاری در چهار منطقه تنکابن (مزرعه تحقیقاتی)، آمل (مزرعه تحقیقاتی)، بابل (مزرعه کشاورز) و بهشهر (مزرعه کشاورز) در استان مازندران که دارای ویژگی‌های نسبتاً متفاوت اقلیمی هستند، انتخاب شدند. این ژنوتیپ‌ها از تلاقی ارقام ایرانی طارم محلی، عنبربو، علی کاظمی با سان هوان

جدول ۱- شجره و ویژگی های مهم زراعی لاین های برنج منتخب از آزمایش عملکرد مقدماتی

Table 1. Pedigree and important agronomical characteristics of selected breeding rice lines collected from preliminary yield trial

ارتفاع بوته	طول خوشه	دانه پر در خوشه	طول دانه	وزن ۱۰۰۰ دانه	آمیلوز	غلظت ژل	دمای ژلاتینه شدن	عملکرد دانه	شجره	ژنوتیپ های برنج
Plant height	Panicle length	No. of filled grain.panicle ⁻¹	Grain length	1000-grain weight	Amylose content	Gel consistency	Gelatinization temp.	Grain yield	Pedigree	Rice genotypes
(cm)	(cm)	Panicle. Plant ⁻¹	(mm)	(g)	(%)		(°C)	(kg.ha ⁻¹)		
87.5	26.0	13.3	9.5	31.0	23.3	45	7	5628	Alikazemi/Nemat	G1 AN74
99.9	25.0	14.3	10.5	25.8	20.4	90	7	6600	Nemat/SHZ2	G2 NS27
100.1	27.0	17.7	9.6	22.6	23.0	86	7	6091	Nemat/SHZ2	G3 NS23
108.7	25.0	15.6	10.3	24.0	21.1	50	7	7055	Nemat/SHZ2	G4 NS11
114.0	27.0	15.1	10.4	25.8	21.1	37	7	6198	Nemat/SHZ2	G5 NS86
101.8	24.0	14.8	10.5	32.0	23.8	100	7	5861	Nemat/SHZ2	G6 NS77
99.5	25.0	15.9	8.6	26.0	23.2	46	3	8141	Tarom-mahalli/SHZ2	G7 TS84
105.0	21.0	14.0	8.3	21.0	23.7	59	6.7	6373	San Huan Zhan2	G8 SHZ2
146.0	23.0	9.0	9.8	23.0	18.2	51	4	4183	Tarom-mahalli	G9 طارم محلی
118.0	30.0	12.0	10.6	31.0	25.8	34	7	7040	Sang-tarom/Amol3	G10 نعمت
123.0	26.3	15.0	10.2	26.0	21.5	74	3.1	5458	Keshvari	G11 کشوری

G: Rice genotypes codes. G8 to G11 are check cultivars

G: کدهای ژنوتیپ های برنج مورد ارزیابی. G8 تا G11 ارقام شاهد هستند

ژان-۲ (SHZ2، از کشور چین) و نعمت بدست آمدند و بر اساس ارزیابی‌های مشاهده‌ای و مقدماتی از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲ انتخاب شدند. این لاین‌ها همراه با چهار رقم شاهد شامل ارقام والدینی طارم محلی، SHZ2 و نعمت، همچنین رقم کشوری در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال‌های ۱۳۹۳، ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ در چهار ایستگاه تحقیقاتی تنکابن، آمل، بابل و بهشهر مورد ارزیابی قرار گرفتند. ابعاد کرت‌های آزمایشی ۳ × ۴ متر بود و گیاهچه‌ها در سن حدود چهار هفتگی به فاصله ۲۰ × ۲۰ سانتی‌متر به صورت تک بوته نشاکاری شدند. برای تامین نیاز غذایی گیاهان کودهای شیمیایی نیتروژن ۱۱۵ کیلوگرم در هکتار (از منبع کود اوره)، فسفر ۷۰ (P₂O₅) کیلوگرم در هکتار (از منبع کود سوپر فسفات تریپل) و پتاس ۵۰ (K₂O) کیلوگرم (از منبع کود سولفات پتاسیم) به خاک داده شد. کنترل آفات کرم ساقه‌خوار با استفاده از سموم گرانول پادان چهار درصد و ریجنت ۰/۲ درصد در دو مرحله انجام شد. کنترل علف‌های هرز نیز به دو صورت؛ وجین دستی و با استفاده از علف‌کش‌های مایچی (بوتاکلر) امولسیون ۶۰ درصد و لونداکس (بن‌سولفورون متیل) DF 60 درصد انجام شد.

در طول رشد گیاه تا برداشت محصول و پس از برداشت، خصوصیات زراعی شامل؛ تعداد روز تا ۵۰ درصد گلدهی (تعداد روز از بذراپاشی تا ظهور ۵۰ درصد خوشه‌ها در هر کرت)، ارتفاع بوته (سانتی‌متر، بعد از رسیدگی و قبل از برداشت از سطح خاک تا انتهای خوشه بدون در نظر گرفتن ریشک)، تعداد پنجه‌های بارور در بوته (تعداد پنجه بارور/ خوشه در بوته)، تعداد کل خوشه‌چه در خوشه، تعداد دانه پر در خوشه، وزن ۱۰۰۰ دانه (گرم، تعداد دانه پر و سالم با رطوبت ۱۴ درصد)، طول و عرض دانه (میلی‌متر، طول و عرض دانه قهوه‌ای و بعد از حذف لما و پالنا و نسبت آن‌ها، راندمان تبدیل (درصد) (نسبت وزن برنج سفید به وزن شلتوک)، میزان آمیلوز (درصد) و عملکرد دانه در

کرت (کیلوگرم، عملکرد دانه در کرت بعد از حذف دو ردیف کناری) ارزیابی شدند. ارزیابی لاین‌ها برای مقاومت به کرم ساقه‌خوار در محوطه محصور شده با توری دانه‌ریز (جهت جلوگیری از ورود آفات)، بر اساس روش پاتاک و همکاران (Pathak et al., 1971) و برای بیماری بلاست در خزانه بلاست بر اساس روش مک‌کیل و بونمن (MacKill and Bonman, 1992) انجام شد.

تجزیه آماری داده‌ها برای میانگین صفات هر آزمایش (مکان و سال) با استفاده از نرم‌افزار SAS9.4 و PROC GLM بر اساس طرح بلوک‌های کامل تصادفی انجام شد (SAS, 2013). آزمون همگنی واریانس خطای آزمایشی (بارتلت) جهت آزمون صحت همگن بودن واریانس آزمایش‌های مختلف در سال‌ها و مکان‌ها بر اساس MACRO: BARTLETT در محیط SAS 9.4 انجام شد. تجزیه مرکب و آزمون اثرات مختلف با فرض تصادفی بودن اثرات سال‌ها و مکان‌ها و ثابت بودن اثر ژنوتیپ‌ها در محیط SAS9.4 و PROC GLM انجام شد (Gomez and Gomez, 1984). آزمون F برای تجزیه مرکب بر اساس امید ریاضی میانگین مربعات انجام شد. برای صفت تعداد خوشه‌چه پوک در خوشه تبدیل جذری روی داده‌ها انجام و تجزیه مرکب روی داده‌های تبدیل شده انجام گرفت.

با توجه به معنی‌داری اثر متقابل ژنوتیپ در محیط، تجزیه و تحلیل پایداری ژنوتیپ‌ها برای عملکرد دانه بر اساس پارامتر تک‌متغیره رگرسیون خطی (Finlay and Wilkinson, 1963) با استفاده از نرم‌افزار PBSTAT-GE2.7 به صورت برخط (<http://www.pbstat.com>)، و روش چند متغیره AMMI (Gauch and Zobel, 1996) با استفاده از CropStat 7.2 (International Rice Research Institute, 2007) انجام شد. سپس بهترین ژنوتیپ‌ها جهت توسعه مدیریت‌های زراعی و معرفی رقم اصلاحی برنج با زمینه ارقام ایرانی، انتخاب شدند.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه ساده صفات لاین‌های خالص اصلاحی برنج در هر محیط (سال/مکان) نشان داد که صفات عملکرد دانه، ارتفاع بوته، تعداد خوشه در بوته، تعداد دانه پر در خوشه ژنوتیپ‌های برنج در اغلب محیط‌ها معنی‌دار بودند. بین ژنوتیپ‌ها برای صفت تعداد روز تا ۵۰ درصد گلدهی که در دو محیط آمل و تنکابن اندازه‌گیری شد نیز تفاوت معنی‌داری وجود داشت و لاین G1 (AN74) بطور معنی‌داری زودرس‌تر از سایر لاین‌های مورد مطالعه بود. مقایسه میانگین نیز نشان داد که این لاین با رقم زودرس طارم محلی در یک گروه قرار گرفت. میزان ضریب تغییرات خطای آزمایشی در کلیه آزمایش‌ها تقریباً زیر ۲۵ درصد و در محدوده قابل قبول بودند و توزیع داده‌ها نیز نرمال برآورد شد.

آزمون همگنی واریانس خطاهای محیط‌های آزمایشی (۱۱ محیط؛ محیط دوم (بابل) در سال دوم بدلیل کامل نبودن داده‌های عملکرد از تجزیه مرکب حذف شد) برای عملکرد دانه با استفاده از روش بارتلت انجام شد و نتایج نشان دهنده عدم معنی‌داری آن در محیط‌های مختلف بود ($\chi^2_{tab,df,10} = 18.31 < \chi^2_{cal} = 11.61$)، در نتیجه فرض یکنواختی و همگنی واریانس‌ها در میان محیط‌های آزمایشی برقرار بود. بر این اساس تجزیه واریانس مرکب داده‌ها با فرض تصادفی بودن سال‌ها و مکان‌ها (محیط) (سه سال و چهار مکان) و ثابت بودن ژنوتیپ‌ها و آزمون F براساس امید ریاضی میانگین مربعات انجام شد. نتایج نشان داد که عملکرد دانه ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در اثرات سال، اثرات متقابل سال در مکان، ژنوتیپ و سال در مکان در ژنوتیپ معنی‌دار بود. اثر مکان برای کلیه صفات، به جز طول خوشه، تعداد خوشه و تعداد خوشه‌چه پوک غیرمعنی‌دار بود. میانگین عملکرد دانه ژنوتیپ‌ها در مکان‌ها و سال‌ها و مجموع مکان‌ها و سال‌ها در جدول ۲ ارائه شده است.

با توجه به اینکه انتخاب ژنوتیپ‌های اصلاحی

مطلوب بر اساس عملکرد در یک محیط، معیار مناسبی نمی‌باشد، ارزیابی ژنوتیپ‌ها/ارقام در چند مکان متنوع و چند سال لازم است تا با سنجش میزان پایداری، بهترین و پایدارترین آن‌ها که عملکرد دانه بالاتر از میانگین و یا بالاتر نسبت به ژنوتیپ‌های شاهد یا سایر ژنوتیپ‌ها داشته باشند، شناسایی شوند (Mohammadi *et al.*, 2015). در این آزمایش همگنی واریانس آزمایش‌ها در محیط‌های مختلف مشاهده شد، بنابراین امکان تجزیه مرکب فراهم شد (Sedghi-Azar *et al.*, 2008). تفاوت‌های معنی‌دار مشاهده شده بین ژنوتیپ‌های برنج برای صفات مختلف از جمله عملکرد دانه در مکان‌ها و سال‌های مختلف نشان دهنده وجود تنوع و تفاوت بین ژنوتیپ‌های انتخابی در این محیط‌ها بود. تفاوت معنی‌دار بین ژنوتیپ‌های برنج مورد ارزیابی در سایر آزمایش‌های سازگاری نیز گزارش شده است (Mohaddesi *et al.*, 2013; Mostafavi *et al.*, 2014).

تجزیه و تحلیل مرکب داده‌های آزمایشی برای مکان‌ها و سال‌ها وجود تفاوت در رفتار ژنوتیپ‌ها در محیط‌های مختلف را با توجه به وجود اثرات اصلی و متقابل معنی‌دار برای صفات مختلف نشان داد، از این رو این نتایج کمک خواهد نمود تا اصلاح و معرفی ژنوتیپ‌های امیدبخش و اصلاحی برنج با سازگاری عمومی و یا اختصاصی بالا برای مناطق مورد مطالعه امکان‌پذیر شود. در این آزمایش اثرات سال و مکان برای عملکرد دانه معنی‌دار شدند. این موضوع نشان‌دهنده وجود تنوع و تفاوت میان ژنوتیپ‌ها در محیط‌های مختلف بود (Balestre *et al.*, 2010; Mostafavi *et al.*, 2014). معنی‌دار بودن اثر سال، نشان داد که عوامل جوی (میزان بارندگی، طول روز، حداقل و حداکثر دمای هوا و خاک) می‌تواند بر عملکرد دانه ژنوتیپ‌ها تأثیر بگذارد.

معنی‌داری اثر مکان نیز حاکی از تأثیر عوامل جغرافیایی نظیر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک،

" تجزیه پایداری و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط..."

جدول ۲- میانگین عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) لاین‌های خالص اصلاحی برنج در آزمایش سازگاری به تفکیک محیط‌های مختلف (سال‌ها و مکان‌ها)

Table 2. Mean of grain yield (kg.ha^{-1}) of rice breeding lines in stability experiment in different environments (years and locations)

ژنوتیپ‌های برنج Rice genotypes	۱۳۹۳ 2014					۱۳۹۴ 2015					۱۳۹۵ 2016					میانگین ۳ سال Mean (3 years)
	آمل Amol(E1)	بابل Babol(E2)	بهشهر Behshahr(E3)	تنکابن Tonekabon(E4)	میانگین Mean	آمل Amol(E5)	بابل Babol(E6)	بهشهر Behshahr(E7)	تنکابن Tonekabon(E8)	میانگین Mean	آمل Amol(E9)	بابل Babol(E10)	بهشهر Behshahr(E11)	تنکابن Tonekabon(E12)	میانگین Mean	
G1	8745.1	6760.5	8138.2	7070.0	7678.4	7479.8	5691.2	4903.6	5816.5	5972.8	5221.2	6828.6	6405.1	4948.9	5850.9	6500.7
G2	6803.1	11564.0	7331.7	8979.3	8669.5	9290.6	7794.7	6374.2	8523.0	7995.6	6794.3	8063.7	6025.3	8279.8	7290.8	7985.3
G3	7781.2	8922.8	9341.5	9138.0	8795.9	8403.2	5656.9	4021.9	7849.1	6482.8	5582.1	7400.3	4909.1	7077.2	6242.2	7173.6
G4	7346.0	11070.3	6601.8	8416.7	8358.7	7567.2	6200.0	5536.7	6101.1	6351.2	6679.3	8501.8	6044.4	6482.0	6926.9	7212.3
G5	6300.7	10075.8	7620.4	6995.7	7748.1	9278.0	8297.7	5392.5	5892.2	7215.1	6046.5	6853.4	5548.2	6164.3	6153.1	7038.8
G6	7920.8	12274.1	7660.3	8007.0	8965.6	6990.0	6417.0	5075.8	6473.8	6239.2	6247.0	6911.7	3994.8	5926.2	5769.9	6991.6
G7	8140.5	10562.9	6850.8	9364.3	8729.6	9796.3	8164.3	8475.5	7715.2	8537.8	6796.1	7965.0	6308.9	6928.8	6999.7	8089.1
G8	6985.2	9465.6	6495.2	8268.7	7803.7	8528.9	5716.3	3788.9	6037.7	6018.0	5129.4	6011.6	4333.3	6056.7	5382.8	6401.5
G9	5685.3	5624.1	4858.8	4762.3	5232.6	5078.9	7088.8	4303.2	4401.6	5218.1	4827.2	4829.4	7747.0	4702.4	5526.5	5325.8
G10	7964.3	9225.7	5704.2	7445.3	7584.9	9565.1	8791.8	7303.4	8014.2	8418.6	6589.1	7799.8	6444.0	7154.0	6996.7	7666.7
G11	6957.0	8223.7	8231.0	5498.0	7227.4	6944.1	5935.7	4130.1	4724.5	5433.6	4646.1	8493.1	3425.4	4439.5	5251.0	5970.7

ادامه جدول ۲- میانگین عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) لاین‌های خالص اصلاحی برنج در آزمایش سازگاری (۳ سال و ۴ مکان)

Table 2(Continued). Mean of grain yield (kg.ha^{-1}) of rice breeding lines in stability experiment (3 years and 4 locations)

ژنوتیپ‌های برنج Rice genotypes	آمل Amol	بابل Babol	بهشهر Behshahr	تنکابن Tonekabon
G1	7148.7	6426.8	6482.3	5945.1
G2	7629.3	9140.8	6577.1	8594.1
G3	7255.5	7326.7	6090.8	8021.4
G4	7197.5	8590.7	6061.0	6999.9
G5	7208.4	8408.9	6187.0	6350.8
G6	7052.6	8534.2	5577.0	6802.3
G7	8244.3	8897.4	7211.7	8002.8
G8	6881.2	7064.5	4872.5	6787.7
G9	5197.1	5847.5	5636.3	4622.1
G10	8039.5	8605.8	6483.9	7537.8
G11	6182.4	7550.8	5262.2	4887.3

طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا باعث بروز تفاوت‌ها و پتانسیل عملکرد دانه ژنوتیپ‌های امیدبخش اصلاحی برنج مورد مطالعه بوده است. وجود چنین اثرات متقابل معنی‌دار بین ژنوتیپ و محیط توسط سایر محققان نیز گزارش شده است (Mohammadi *et al.*, 2015; Nahvi *et al.*, 2002).

نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد دانه مربوط به مکان ۲ (بابل) در سال ۱۳۹۳ بود و مکان ۳ (بهشهر) کمترین عملکرد دانه را داشت و در مجموع مکان ۱ (آمل) بهترین میزان عملکرد را بعد از مکان ۲ (بابل) داشت.

باتوجه به اینکه تجزیه مرکب داده‌ها فقط اطلاعاتی در مورد وجود و یا عدم وجود اثر متقابل ژنوتیپ در محیط ارائه می‌دهد و با توجه به معنی‌دار شدن اثر ژنوتیپ در مکان در سال در این آزمایش، برآورد اجزای پایداری بر اساس مدل‌های روابط تک‌متغیره خطی رگرسیون پیوسته فینلی - ویلکینسون (b_i) و مدل چند متغیره اثرات اصلی افزایشی و اثر متقابل ضرب‌پذیر (AMMI) به منظور شناسایی ژنوتیپ‌های پایدارتر انجام شدند. نتایج تجزیه پارامترهای پایداری براساس شیب خط رگرسیونی (شاخص محیطی) فینلی - ویلکینسون (b_i) در جدول ۳ نشان داده است. تعدادی از

ژنوتیپ‌های مورد ارزیابی از جمله G2 (NS27)، با شیب خط رگرسیونی ($b_i=1/14$) و میانگین عملکرد ۷۹۸۵ کیلوگرم در هکتار، و G7 (TS84)، با شیب خط رگرسیونی ۰/۸۹ و عملکرد ۸۰۸۹ کیلوگرم در هکتار و G5 (NS86) با مقدار ($b_i=1/15$) و میانگین عملکرد ۷۰۳۸ کیلوگرم در هکتار، دارای بالاتر از میانگین کل، از پایداری مناسبی برخوردار بودند. سایر ژنوتیپ‌های مورد مطالعه شامل G1 (AN74)، G4 (NS11) و G6 (NS77) از نظر شاخص محیطی و میانگین عملکرد در مرتبه‌های بعدی قرار داشتند.

گزارش شد که انجام تجزیه و تحلیل مرکب برای صفاتی از جمله عملکرد دانه در میان ژنوتیپ‌های مورد ارزیابی منحصراً اطلاعاتی در خصوص وجود و یا عدم وجود اثرات متقابل محیط (سال و مکان) و ژنوتیپ ارائه می‌دهد، تجزیه و تحلیل پایداری و برآورد شاخص‌های پایداری برای شناسایی ژنوتیپ‌هایی با پایداری بالاتر مفید خواهد بود (Farshadfar, 1998).

جهت ارزیابی ماهیت اثر متقابل ژنوتیپ در محیط از تجزیه و تحلیل پارامترهای پایداری به روش AMMI استفاده شد. نتایج نشان داد که مولفه‌های اثر متقابل اول و دوم معنی‌دار بودند. سهم مولفه‌های اثر متقابل اول و دوم، به ترتیب ۳۶/۸ و ۲۶/۱ درصد از تغییرات

جدول ۳- شیب خط رگرسیون در تجزیه پایداری فینلی - ویلکینسون برای عملکرد دانه لاین‌های خالص اصلاحی برنج
Table 3. Slope of regression line in stability analysis, Finlay and Wilkinson, for grain yield of rice breeding lines

ژنوتیپ‌های برنج Rice genotypes	شیب رگرسیون (b_i) Regression slope (b_i)	عملکرد دانه Grain yield (kg.ha ⁻¹)
G1	0.62 **	6500.7
G2	1.14 ns	7985.3
G3	1.21 *	7173.6
G4	1.17 *	7212.3
G5	1.15 ns	7038.9
G6	1.61 **	6991.6
G7	0.89 ns	8089.1
G8	1.39 **	6401.5
G9	-0.03 **	5325.8
G10	0.63 **	7666.7
G11	1.21 *	5970.7

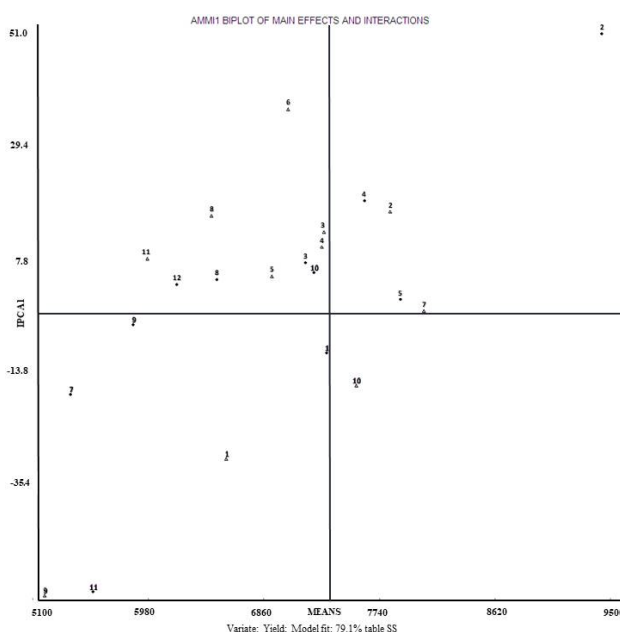
ns و **: به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد. محدوده پایداری: $b_i \leq 1/16$ و $b_i \geq 1/4$ بود

ns, * and **: Non significant and significant at 5% and 1% probability levels, respectively. Stability range ($\alpha=0.05$): 0.84 to 1.16

(آمل، سال اول) در یک گروه، محیط‌های E4، E2 و E5 (به ترتیب بابل سال اول، تنکابن سال اول و آمل سال دوم) در گروه دیگر، محیط‌های E3، E8، E10 و E5 (به ترتیب بهشهر سال اول، تنکابن سال دوم، بابل سال سوم و آمل سال دوم) در گروهی مجزا و محیط‌های E7، E9 و E11 (به ترتیب بهشهر سال دوم، آمل سال سوم و بهشهر سال سوم) نیز در گروه مجزای دیگری قرار گرفتند. با این وجود اغلب محیط‌ها شامل E3، E1، E4، E5، E8، E10 و E12 نزدیک به هم و در مرکز بای پلات قرار داشتند و تا حدودی می‌توان این محیط‌ها در یک گروه دسته بندی کرد. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد دانه (۸۷۰۰ تا ۱۲۰۰۰ کیلوگرم در هکتار) مربوط به ژنوتیپ‌های G1، G2، G3، G4، G5، G6 و G7 بود که به ترتیب در محیط‌های ۱، ۲، ۳، ۲، ۲ و ۲ بدست آمد (جدول ۲).

اثر متقابل ژنوتیپ در محیط را در عملکرد دانه بود و حدود ۳۷ درصد از تغییرات مربوط به مولفه‌های غیر معنی دار سوم و معنی دار چهارم و باقیمانده بود، بنابراین مدل AMMI با دو مولفه اصلی (2 & AMMI1) که حدود ۶۳ درصد تغییرات اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط را توجیه کرد، در نظر گرفته شدند.

مقدار مجموع مربعات باقی مانده از مدل AMMI (Noise) دارای میانگین مربعات غیر معنی دار بود که نشان دهنده دقت کافی مدل بود. در شکل ۱ که بای پلات میانگین ژنوتیپ‌ها و محیط‌ها ارائه شده است، ژنوتیپ‌های G2، G3، G4 و G7 در یک گروه و نزدیک به مرکز، ژنوتیپ‌های G1 و G9 با فاصله دورتر از مرکز بای پلات در گروه مجزایی قرار گرفتند. چهار ژنوتیپ G5، G6، G8 و G11 در گروه دیگری دسته بندی شدند. نتایج همچنین نشان داد که محیط E1

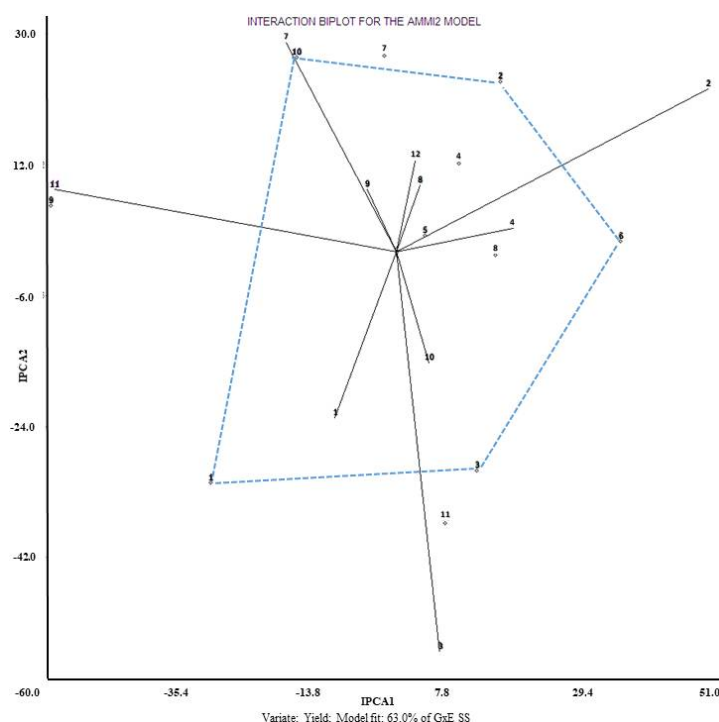
شکل ۱- بای پلات میانگین ژنوتیپ‌ها (مثلث: Δ) و محیط‌ها (لوزی: $\blacklozenge$) و مقادیر اولین مولفه اصلی آن‌ها (AMMI1)
Fig. 1. Biplot of genotypes mean (Δ) and environments ($\blacklozenge$) with first principle component value (AMMI1)

و ژنوتیپ‌های برنج به صورت نقطه، بر اساس مقادیر مولفه‌های اصلی اول و دوم نقطه‌یابی شدند. این

بای پلات مرتبط با محیط‌ها و ژنوتیپ‌ها در شکل ۲ ارائه شده است. در این شکل محیط به صورت بردار

ژنوتیپ‌های G2، G7، G4 و G5 از پایداری بالاتری نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها برخوردار بودند. ژنوتیپ‌های G1، G3 و G6 در دورترین نقطه از مبدأ مختصات بای پلات قرار داشتند و تشکیل چند ضلعی دادند که هر کدام بهترین ژنوتیپ‌ها (دارای سازگاری خصوصی) برای محیط‌هایی محسوب می‌شوند که در آن بخش واقع شده‌اند.

بای پلات حدود ۶۳/۱ درصد از تغییرات اثر متقابل ژنوتیپ در محیط را در رابطه با عملکرد دانه توجیه می‌کند که سهم دو مولفه اول و دوم به ترتیب ۳۶/۹ و ۲۶/۲ درصد بود. با توجه به اینکه ژنوتیپ‌های واقع در مرکز چند ضلعی و نزدیک‌تر به مرکز مختصات بای پلات، پایداری ژنوتیپ‌ها در تمام محیط‌ها از نظر عملکرد محسوب می‌شوند،

شکل ۲- بای پلات میانگین ژنوتیپ‌ها و مقادیر دومین مولفه اصلی آن‌ها (AMMI2)

Fig. 2. Biplot of genotypes mean and related second principle component value (AMMI2)

آزمایش شناخته شدند. در این مطالعه باتوجه به این که دو مولفه اول بیشترین تغییرات این اثر متقابل را توجیه کردند، ژنوتیپ‌های G2، G7 و G5 براساس نزدیکی بیشتر به مرکز مختصات و در عین حال عملکرد بالاتر از متوسط کل، و یا نزدیک آن، به عنوان ژنوتیپ‌هایی با پایداری مناسب شناخته شدند. در این رابطه گزارش شده است که بهترین مدل، مدلی است که فقط دو مؤلفه اصلی اول معنی‌دار شود و سایر مؤلفه‌ها، واریانس غیرمعنی‌داری را داشته باشند

در یک آزمایش ارزیابی پایداری ۲۲ لاین پیشرفته اصلاحی برنج در هند، وجود اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط گزارش شد و تعدادی از لاین‌های اصلاحی برنج با پایداری عمومی و تعدادی از آنها با پایداری اختصاصی، براساس دو شاخص عملکرد بالاتر از میانگین و ضریب رگرسیون معادل یک، برای مناطق مورد مطالعه شناسایی شدند (Rashmi *et al.*, 2017). بدین جهت و براساس این دو شاخص ژنوتیپ‌های G2 و G7 از ژنوتیپ‌های پرمحصول و پایدار در این

مطلوب‌تری خواهد بود، زیرا این ژنوتیپ هم عملکرد بالاتری دارد و هم پایداری است. در آزمایش حاضر مشخص شد که محیط‌های E1 و E5 (آمل: سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۵)، E3 (بهشهر: ۱۳۹۳)، E4 و E8 (تنکابن: سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴) عملکردی بیش از میانگین داشتند و اثر متقابل مشابهی را دارا بودند. مجموع مربعات باقیمانده از مدل امی (Noise) نیز میانگین مربعات غیرمعنی‌دار داشت که نشان‌دهنده دقت مدل در تجزیه و تحلیل پایداری بود (Anandan and Eswaran, 2009).

میزان آمیلوز دانه، به‌عنوان یکی از شاخص‌های اصلی کیفیت دانه و راندمان تبدیل (نسبت میزان برنج سفید به شلتوک) در ژنوتیپ‌های خالص اصلاحی برنج در سه سال و چهار مکان و برای هر محیط یک تکرار، مورد ارزیابی قرار گرفتند. با توجه به اینکه در آزمایش‌های قبلی برای انتخاب ژنوتیپ‌های برتر، خصوصیات فیزیکی دانه و کیفیت پخت، به‌عنوان شاخص‌های مهم در انتخاب، مورد ارزیابی قرار گرفته بودند، این خصوصیات در یک تکرار در هر منطقه اندازه‌گیری شد. میزان آمیلوز دانه ژنوتیپ‌های برنج از

(Gauch and Zobel, 1996). در عین حال ژنوتیپ‌های G1، G3، G4 و G6 دارای پایداری اختصاصی به تعدادی از محیط‌ها، از جمله آمل و بابل بودند که مرکز تولید برنج در مازندران محسوب می‌شوند. در آزمایش دیگر در خصوص مطالعه تجزیه اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط در برنج، وجود اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط گزارش شد و تجزیه و تحلیل به روش AMMI نیز نشان دهنده معنی‌داری دو مولفه اصلی بودند و ژنوتیپ (لاین امید بخش) بالاترین عملکرد و پایداری را داشتند (Sharifi *et al.*, 2017). در مطالعه دیگری روی ۲۷ ژنوتیپ برنج با تفاوت گسترده در زمینه ژنتیکی آنها در غرب آفریقا در غنا، اثر متقابل ژنوتیپ در محیط معنی‌دار بود و سه مولفه اصلی مرتبط با اثر متقابل (به ترتیب با مقادیر ۴۲/۳، ۱۹/۲ و ۱۴/۴ درصد) نیز در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بودند، ولی اثرات باقیمانده معنی‌دار نبود (Katsura *et al.*, 2016). بعلاوه گزارش شده است که ژنوتیپی که از نظر عملکرد (محور افقی) مقدار بیشتر و از نظر اولین مؤلفه اثر متقابل (محور عمودی) مقدار کمتری (نزدیک به صفر) داشته باشد، ژنوتیپ

جدول ۴- وضعیت مقاومت به کرم ساقه‌خوار، بیماری بلاست و تعداد روز تا گلدهی در لاین‌های خالص اصلاحی برنج

Table 4. Resistance performance of rice breeding lines to stem borer, blast disease and days to 50% flowering

ژنوتیپ‌های برنج Rice genotype	بیماری بلاست Blast disease		کرم ساقه‌خوار Stem borer		روز تا ۵۰ درصد گلدهی Days to 50% flowering	
	گیاهچه Seedling	خوشه Panicle	گیاهچه Seedling	خوشه Panicle	آمل Amol	تنکابن Tonekabon
G1	1.0	0.0	0.03	0.21	97	101
G2	1.0	0.0	0.11	0.10	132	120
G3	1.0	0.0	0.02	0.20	132	119
G4	3.0	0.0	0.16	0.46	132	120
G5	1.0	0.0	0.13	0.26	132	121
G6	1.0	0.0	0.00	0.18	132	122
G7	1.0	0.0	0.00	0.42	132	123
G8	1.0	0.0	0.00	0.28	134	123
G9	7.0	7.0	0.02	0.12	103	95
G10	1.0	0.0	0.23	0.31	135	117
G11	1.0	0.0	0.08	0.32	132	112

اعداد جدول میانگین نمره‌ها و مقادیر در تکرارها و مکان‌ها می‌باشند

Figures in table are average of scores and values across replications and environments

در مزرعه نیز هیچگونه علائمی از بیماری بلاست نشان ندادند.

نتیجه گیری

روش های مورد استفاده در این آزمایش جهت ارزیابی پایداری لاین های امیدبخش برنج، اطلاعات مفیدی در خصوص شناسایی ژنوتیپ های با سازگاری عمومی مطلوب در محیط های مختلف ارائه کردند، به طوری که لاین زودرس و پاکوتاه G1 (AN74؛ حاصل از تلاقی نعمت/علی کاظمی) با میانگین عملکرد ۶۵۰۰ کیلوگرم در هکتار دارای پایداری اختصاصی برای مناطق مرکزی مازندران (آمل و بابل) و لاین متوسط طرس و پاکوتاه G7 (TS84؛ حاصل از تلاقی SHZ2/طارم محلی) با میانگین عملکرد ۸۰۸۹ کیلوگرم در هکتار در اغلب محیط ها (سال ها و مکان ها) دارای پایداری بالاتر و نوسان عملکردی کمتری نسبت به سایر ژنوتیپ ها بودند. از ویژگی مهم لاین G1 (AN74) زودرس تر بودن (۹۷ روز از بذرپاشی در خزانه تا برداشت) و کوتاه ترین ارتفاع بوته (۸۵/۷ سانتی متر) در مقایسه با سایر ژنوتیپ ها بود، از این رو می توان از دو لاین G1 و G7 (به عنوان ژنوتیپ های برتر برای چهار منطقه مورد ارزیابی) و لاین G1 جهت تعیین بهترین مدیریت زراعی جهت تولید بالاترین میزان عملکرد دانه در آزمایشات تحقیقی ترویجی برای مناطق مرکزی مازندران استفاده کرد.

سپاسگزاری

بدینوسیله از کارشناسان همکار در اجرای این تحقیق آقایان مهندس عیسی علی نژاد، مهندس مجید رحیمی و سرکار خانم مهندس فاطمه رضایی سپاسگزاری به عمل می آید. این تحقیق در قالب پروژه تحقیقاتی موسسه تحقیقات برنج کشور با شماره ۹۳۱۳۲-۰۴-۰۴ مصوب سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی انجام شده است.

۱۷/۱ درصد برای ژنوتیپ G9 (شاهد طارم محلی) در سال اول در بابل تا حداکثر ۲۵/۷ درصد برای لاین G8 (SHZ2) در سال سوم در بابل متغیر بود. میزان آمیلوز دانه برای ژنوتیپ های امید بخش، به جز دو لاین G2 و G3 در سال سوم در بهشهر (با ۲۵/۶ درصد)، در محدوده متوسط ($25 < AC < 20$ درصد) قرار داشت. میزان برنج سالم نیز در این ژنوتیپ ها از حداقل ۶۴/۶ درصد (برای لاین G11- سال سوم، بابل) تا حداکثر ۷۵/۲ درصد (برای لاین G5) متغیر بود (داده ها نشان داده نشده اند).

ارزیابی وضعیت مقاومت به آفت کرم ساقه خوار و بیماری بلاست در خزانه نشان داد که اغلب لاین های مورد ارزیابی دارای مقاومت بالایی به کرم ساقه خوار بودند و بدین جهت در گروه ارقام مقاوم با نمره ۱ قرار گرفتند. از نظر مقاومت به بیماری در خزانه بلاست نیز در گروه ژنوتیپ های مقاوم (۱) قرار گرفته بودند. رقم والدینی و شاهد طارم محلی (G9) با نمره ۷ کاملاً حساس بود (جدول ۴).

با توجه به اهمیت کیفیت پخت دانه و پارامترهای موثر بر آن در رابطه با مصرف کننده، از جمله میزان آمیلوز دانه، لاین های برنج مورد مطالعه، به جز دو ژنوتیپ G2 و G3 که در سال سوم آمیلوز بالای ۲۵/۶ درصد داشتند، در محدوده ژنوتیپ های با کیفیت پخت مناسب قرار داشتند و دارای میزان آمیلوز متوسط بودند. همچنین به جهت راندمان تبدیل به عنوان پارامتر موثر در بازرگانی و کاهش ضایعات، وضعیت لاین های مورد مطالعه در مقایسه با ژنوتیپ های شاهد مطلوب بود. بعلاوه اغلب این لاین ها دارای مقاومت مناسبی در مقابل خسارت آفت کرم ساقه خوار برنج بودند، به ویژه آنکه مشخص شد که لاین G1 (AN74) دارای هر دو نوع سازوکار آنتی زوز و آنتی بیوز نسبت به این آفت بود (Tabari et al., 2017). این ژنوتیپ ها از نظر مقاومت به بیماری بلاست در خزانه و مرحله خوشه دهی

References

- Akcura, M., Y. Kaya, Taner, S. and R. Ayranci. 2006.** Parametric stability analyses for grain yield of durum wheat. *Plant Soil Environ.* 52: 254-261.
- Alinia, F., M. Z. Nouri, M. Hosseini-Chaleshtari, R. Erfani, M. Ghodsi, M. T. Karbalaei, L. Khazaei, M. Omrani, N. Fathi and Z. Seyed-Javadi. 2015.** Changing in Rice Production in Iran through High-yielding Rice Cultivars. *Agricultural Research, Extension and Education Organization (AREEO), Tehran, Iran*, 64p. (In Persian).
- Anandan, A. and R. Eswaran. 2009.** Genotype by environment interactions of rice (*Oryza sativa* L.) hybrids in the east coast saline region of Tamil Nadu. In *The Proceedings of 2nd International Rice Congress*, pp. 2-26, New Delhi, India.
- Anonymous. 2015.** National Agriculture Statistics of 2013-14, Crop and Horticulture Plants: Vol 1: Crop Plants. Information and Communication Technology Center, Department of Economy and Planning Publication, Ministry of Jihad-e-Agriculture, (In Persian).
- Anonymous. 2002.** Breeding Rice for the High-potential Irrigated Systems. *WARDA Annual Report 2001-02 Features*. 15-27.
- Balestre, M., V. B. dos Santos, A. A. Soares and M. S. Reis. 2010.** Stability and adaptability of upland rice genotypes. *Crop Breed. Appl. Biotechnol.* 10: 357-363.
- Farshadfar, E. 1998.** Application of Biometrical Genetics on Plant Breeding. 2nd Ed. University of Kermanshah Press. 396 p. (In Persian).
- Finlay, K. W. and G. N. Wilkinson. 1963.** The analysis of adaptation in a plant breeding program. *Aust. J. Agric. Res.*, 14: 742-754.
- Gauch, J. H. G. and R. W. Zobel. 1996.** AMMI analysis of yield trials. In: Kang, M. S. and H. G. Gauch (Eds.), *Genotype-by-Environment Interaction*, pp. 85-122, CRC Press, Boca Raton, FL, USA.
- Gomez, K. A. and A. A. Gomez. 1984.** Statistical Procedures for Agricultural Research (2 Ed.). John Wiley and Sons, New York. USA.
- Hazell, P. B. R. 2009.** The Asian Green Revolution. Sustainable Solutions for Ending Hunger and Poverty. IFPRI Discussion Paper. *Int. Food Policy Res. Inst.* Available at: www.ifpri.org/millionsfed.
- International Rice Research Institute. 2007.** "CropStat for Windows 7.2," DAPO, Metro Manila, Philippines.
- Kang, M. 1988.** A rank-sum method for selecting high yielding, stable corn genotypes. *Cereal Res. Com.* 16(1/2):113-115.
- Katsura, K., Y. Tsujimoto, M. Oda, K. Matsushima, B. Inusah, W. Dogbe and J-I. Sakagami. 2016.** Genotype-by-environment interaction analysis of rice (*Oryza spp.*) yield in a floodplain ecosystem in West Africa. *Europ. J. Agron.* 73: 152-159.
- Mackill, D. J. and J. M. Bonman. 1992.** Inheritance of blast resistance in near-isogenic lines of rice. *Phytopathology.* 82: 746-749.
- Mohaddesi, A., S. Bakhshipour, A. Abbasian, M. Sattari and M. Mohammad Salehi. 2013.** Study on

- adaptability, quality and quantity characters of rice genotypes in Mazandaran. J. Plant Prod. 20(2): 19-36. (In Persian with English abstract).
- Mohammadi, M., P. Sharifi and R. Karimizadeh. 2016.** Stability analysis of seed yield of safflower genotypes (*Carthamus tinctorius* L.). J. Crop Breed. 7(16): 104-114. (In Persian with English abstract).
- Mostafavi, K., S. S. Hosseini-Imeni and M. Firoozi. 2014.** Stability analysis of grain yield in line as and cultivars of rice (*Oryza sativa* L.) using AMMI (Additive Main effects and Multiplicative Interaction) method. Iran. J. Field Crops Sci., 45(3): 445-452. (In Persian with English abstract).
- Moumeni, A., M. A. Tabari, V. Khosravi, F. Tavassoli-Larijani, I. Alinejad and N. Fathi. 2014.** Preliminary yield trials of breeding pure lines of rice for important agronomical traits, yield and cooking quality characteristics. Final Report of Research Project. Rice Research Institute of Iran, AREEO Farvast Reg. No. 46555. 27p. (In Persian), Unpublished data. (In Persian with English abstract).
- Nahvi, M., M. Alahgholipour and M. S. Mohammad-Salehi. 2002.** Study on stability and adaptability of rice genotypes in Guilan province. Seed Plant J. 18(1): 1-12. (In Persian with English abstract).
- Pathak, M. D., F. Andres, N. Galacgac and R. Raros. 1971.** Resistance of rice varieties to striped rice borers. International Rice Research Institute, Los-Banos, Laguna, Philippines, p 69.
- Rahim-Soroush, H., B. Rabiei, M. Nahvi and M. Ghodsi. 2007.** Study of some morphological, qualitative traits and yield stability of rice genotypes (*Oryza sativa* L.). Pajouhesh & Sazandegi, 75: 25-32. (In Persian with English abstract).
- Rashmi, K. P., B. M. Dushyanthakumar, G. K. Nishanth and S. Gangaprasad. 2017.** Stability analysis for yield and its attributing traits in advanced breeding lines of rice (*Oryza sativa* L.). Int. J. Curr. Microbiol. App. Sci. 6(5): 1579-1589.
- SAS Institute Inc. 2013.** The SAS System for Windows. Release 9.4. Cary, NC: SAS Institute Inc.
- Sedghi-Azar, M., G. A. Ranjbar, H. Rahimian and H. Arefi. 2008.** Grain yield stability and adaptability study on rice (*Oryza sativa* L) promising lines. J. Agric. Soc. Sci. 4: 27-30.
- Seyou, M., S. Alamerew and K. Bantte. 2016.** Stability analysis of grain yield in rice genotypes across environments of Jimma Zone, Western Ethiopia. J. Cereals Oilseeds. 7(3): 27-33.
- Sharifi, P., H. Aminpanah, R. Erfani, A. Mohaddesi and A. Abbasian. 2017.** Evaluation of genotype $\times$ environment interaction in rice based on AMMI model in Iran. Rice Sci. 24(3): 173-180.
- Tabari, M. A., S. A. A. Fathi, G. Nouri-Ganbalani, A. Moumeni and J. Razmjou. 2017.** Antixenosis and antibiosis resistance in rice cultivars against *Chilo suppressalis* (Walker) (Lepidoptera: Crambidae). Neotrop. Entomol. 46: 452-460.
- Wang, Y., Y. Xue and J. Li. 2005.** Towards molecular breeding and improvement of rice in China. Trends Plant Sci. 10(12): 610-614.
- Yan, W., L. A. Hunt, Q. Sheng and Z. Szlavnics. 2000.** Cultivar evaluation and mega-environment investigation based on the GGE biplot. Crop Sci. 40: 597- 605.

Stability analysis and genotype $\times$ environment interaction for grain yield of rice (*Oryza sativa* L.) promising breeding lines

Moumeni, A.¹, A. Mohaddesi², M. Amo-oughli-Tabari³, F. Tavassoli-Larijani⁴
and V. Khosravi⁵

ABSTRACT

Moumeni, A., A. Mohaddesi, M. Amo-oughli-Tabari, F. Tavassoli-Larijani and V. Khosravi. 2019. Stability analysis and genotype $\times$ environment interaction for grain yield of rice (*Oryza sativa* L.) promising breeding lines. *Iranian Journal of Crop Sciences*. 20(4):329-343. (In Persian).

Improvement of rice characteristics of Iranian traditional and high-yielding cultivars is very important in rice breeding programmes for sustainable rice production in Iran. Therefore, a total of seven advanced promising breeding lines of rice were tested for their adaptability and genotype $\times$ environment interaction in 2014 to 2016 and four locations at Amol, Babol, Behshahr and Tonekabon, Iran. Results of analysis of variance showed significant differences among these promising breeding lines and their parents as well as check cultivars for important characteristics such as grain yield, plant height, panicle number per plant, grain per panicle most of environments. It's found that promising breeding line G1 (AN74), originated from Alikazemi $\times$ Nemat, was significantly early maturity as compared with other lines, and was similar to Tarom-Mahalli, a local variety. Combined analysis of variance indicated that year, year $\times$ location, genotypes $\times$ location and year $\times$ location $\times$ genotype interaction effects were significant on grain yield. According to the adaptability analysis for grain yield, we found that two promising breeding lines; AN74 (G1) with $bi=0.62$ and an average yield of 6500 Kg/ha showed specific adaptation in central Mazandaran, while genotype TS84 (G7) with $bi=0.89$ and average yield of 8089 kg.ha⁻¹ with higher yield and yield stability in most of the environments. Analysis of genotype $\times$ environment interaction through AMMI method showed that two first components of interaction (IPCA1 and IPCA2) were significant explained 36.8 and 26.1 percent of the variation in grain yield, respectively. The promising breeding line AN74, of Ali-Kazemi background, with an average of 97 days to 50 percent flowering, plant height of ~85 cm and intermediate amylose content (20~24 %) was identified as a suitable promising breeding line for central areas of Mazandaran. Another suitable promising breeding line with Tarom background, TS84, was well adapted to rice growing areas in Mazandaran. Therefore, these two promising breeding lines; AN74 and TS84 can be considered for further verifications on farmers' fields for being released as new rice cultivars.

Key words: Combined analysis of variance, Promising lines, Regression, Rice and Stability of grain yield.

Received: June, 2018

Accepted: January, 2019

1. Associate Prof., Rice Research Institute of Iran, Mazandaran Branch, Amol. Agricultural Research, Education and Extension (AREEO), Iran (Corresponding author)(Email: amoumeni@areeo.ac.ir)

2. Researcher, Rice Research Institute of Iran, Mazandaran Branch, Amol. Agricultural Research, Education and Extension (AREEO), Iran

3. Assistant Prof., Rice Research Institute of Iran, Mazandaran Branch, Amol. Agricultural Research, Education and Extension (AREEO), Iran

4. Researcher, Rice Research Institute of Iran, Mazandaran Branch, Amol. Agricultural Research, Education and Extension (AREEO), Iran

5. Researcher, Rice Research Institute of Iran, Mazandaran Branch, Amol. Agricultural Research, Education and Extension (AREEO), Iran